

W kierunku połączonej służby kontroli społecznej : aspekty prawne

Często mówimy o "inspekcji pracy" lub "kontroli społecznej" chcąc odnieść się do jednej z belgijskich federalnych lub regionalnych służb inspekcji społecznej. Dla osób, które są odwiedzane przez jedną lub więcej służb inspekcji społecznej, nie ma znaczenia, która jest to służba. Często też przeciętny pracodawca rozumie rolę różnych służb inspekcyjnych dopiero w momencie gdy są u niego w przedsiębiorstwie jednocześnie. Mimo iż pewne zadania nakładają się, każda służba inspekcji społecznej ma własne kompetencje i własny sposób pracy. Jedna jest bardziej represyjna, podczas gdy inna koncentruje się bardziej na wspieraniu strony w dostosowaniu się do ustawodawstwa socjalnego, które jest rozległe i skomplikowane. Podział kompetencji nadzoru między różnymi służbami inspekcji społecznej nie jest tylko szkodliwy dla osoby kontrolowanej, ale również dla efektywnie przeprowadzonej kontroli. Nierzadko zdarza się bowiem, że łamane są prawa, które leżą w kompetencjach różnych służb inspekcyjnych. W takich przypadkach ten podział kompetencji nadzorczych może stanowić przeszkodę w dokładnym wykrywaniu nadużyć socjalnych. Autorzy artykułu zwracają przede wszystkim uwagę na podział kompetencji materialnych pomiędzy służbami federalnymi kontroli społecznej, jak również na konsekwencje braku wiedzy o tym podziale. Po drugie, uwaga jest tylko skoncentrowana na niektórych wspólnych zjawiskach związanych z oszustwami, którym towarzyszą naruszenia przepisów podlegających jurysdykcji różnych służb inspekcji społecznej. Autorzy zajmują się też inicjatywami już podjętymi w celu ujednoczenia służb inspekcyjnych lub wzmocnienia współpracy między nimi. Analizują także możliwość późniejszego ujednoczenia lub zreformowania federalnych służb inspekcji społecznej.